

9

Turi v Rožju.

Strahnej, povodnji, jednako, ktera vse spovise in jezi predese in razmece, so dirjali proti hruce 15 stotega grozovitni Turci po nasem hototanu. Hruce so udarili, so vse pomandkali, potepali in porijali. Turci in hruce (turci) pridnik poljedelcev so odpeljali v nemuljeno skrajstvo. Cila dežela je bila bolj pustična kakor pa Slovinskemu stanovalecu podobna. Se se danj spominja Slovinski hruce s strahom vseh grozovitih dni v svojih povestih in pesmah.

Je oče kot sledni rod je zavrnil pripovedujejo narodne pravice. Kar so dirjali Turci po naših dolini, mandrali. Hruce so imeli narobe podoben. Bilo jih je kot hitra in trave. Ni ljudi so morali svoje hiše popustiti in se na goll in planine suknuti. Hruce so o soke nobite, temu je bilo pojmeu: "deboj se, neboj se" in glava je kotata preč. Hruce so osmiljenja so nektele za noge h konjskim repom privezavali in so potene v najhitrejšem trenu čez polja in travnike, čez pečroje in prodoje napeli, da se je truplo na stotih koscev razdrobilo. Hruce so na vsej osedel; nektele do h devosone pripeli in nato z njih rezali. Kar je bilo pa krepkejših mož in lepših devic so jih sedaj v globoko hrucejo odpeljali. Hruce tako se je tudi mladej, mlčki, žala in enovancej, zgnatila. Male otrociče so za klatih čel na sadje in sulice nabavali in jih na ognju pekli. Hrucejali so o. Hrucejali, da ni za prodati. Hruce in cerkve so vse potopali in porijali. Ud dalec se je vidil dimi gredih rosi, kadar so hodili. Vst. hruce so potopali in razdajali, cerkve zapajali in vse ljudi, ki so pri cerkvi pomoč iskali, pomolili. O. Hrucejak cerkve po vsej sili ni dala greti. Hrucejo na steha senjere pušice, ali vse zastouj; cerkve se noče greti. Hrucejo spustijo svojo jez na podoba in utarjih. Hruce so razdrobili in porlouili. Se sibra kakoga skua ni ostala čila.

Hrucejo part pridjo od jutra. Ali delj ne morejo, kakor do sočau. Do do hrucejo pridjo, ki proti jutru od sočau na rekem Gričku stoji, se začnejo njih mali glato hrucevi hruce odarati in pogrezovati. Pri o. hrucejo stopuji se globocije grednejo. Hruce mogli drugace, kakor se aruti. Ud čistega časa se je hruca, tako se je plej sveška ves zvala, sočau in enovala. Vst. hrucejo so o cerkve stbeljali. Jedna hruca hruce v roci ostane. Hruce stbelje in hrucejo podobne so akup drositi in zapajali. Hrucejo podobne hruce hruce noče greti. Hrucejo stbelje hruce razdelati. Hruce mahul, in čuda: - iz hruce se je hrucejo. Hrucejo se čez to. Hrucejo in dalej udarbo.

Pri hrucejo hrucejo hrucejo stala tedaj stara hruca lisa in velik je dan hrucejo. Ud hrucejo ni oče sledic. Hrucejo so pa žalibog. Hrucejo hrucejo hrucejo. Hrucejo oče kot groblja. Hrucejo hrucejo so se enkrat hrucejo stbeli svojega pasata (njih glaverja) zbrali. Hrucejo hrucejo in se se seliti, da je hrucejo. Hrucejo hrucejo hrucejo. Hrucejo hrucejo hrucejo hrucejo, stopi čez prag svoje hiše, ki je na hrucejo hrucejo stala.

Tu zagleda Turke pod lipo in tudi poseta med sijini & daveca repama
na glavi. Slovi spet razaj, popade puščico in se za drevje do druge
krove priplaza, kjer Turke vse pregledati more. Tu postojé, rastlavi
puščo na oborožje, sproži, "pok" - in turški pasá se zgrudi ka-
kol klada na zemljo. Spet vse potihne. Kestradenci Turke ne vejo
ne kaj ne kam. Škalo naprej, da pota zvenijo dva kmeta iz sel-
jane seloj, ter jih pridijo, jim pot ali stezjo čez govo pokazati.
Spogovori sta se in peljata jih proti seljancu. Prvi včas v sel-
suedva popred - drugi jima za potami. Kila je že roč in temna
megla je ostajala z doline. Se za ped se ni vidilo pred sé.
Prpeljata jih na strano visoko skalo, pod katero se globoki prepad
odpira. Tu se narudart zujata in za neki grom počneta.
Turci včidel na kaju mislijo, da sta že popred in grom
zarjuna. Gle pravi, brez da bi drugi opazil kam in kako se
valja moč za mojem v globocini. Skalo je cela turška grom-
mada na sto kosce razbita v drozme kupa. Sedaj vsta vsta
tudi kmeta iz gromu in dasta dralo kaju, da je vju svec-
tue nevarnosti resil in toliko krestavskih ziblenj pred tunci grom-
vitiuni pragovi stel. Drugi den dobijo celo tuncu turkov
razbito v globocini. Najdeno vobersino in glatino pokrejo
in pod dnu grobljo zakopajo.

Zato - pravi narodna pravica dalej - je bil Klovce vik
dakov oprostje in seljani sta morala vsako leto samo
dve kapusne glave za dvoch odraštati.

S